ΕΤΟΣ Α΄.—ΑΡΙΘ. 7. ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1895

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΩΜΑΣ Α. ΣΚΑΣΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ὁδὸς Καρνεάδου ἀριθ. 5.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τιμὴ συνδρομῆς: Ἐτησία Δρχ. 10.—Ἑξάμηνος Δρχ. 5.
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν εἰς Φράγκα χρυσᾶ.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. —Ἀγγελίαι δημοσιεύονται μόνον ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι.— Διὰ τὰς καταχωρίσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. συνδρομητῶν ἡμῶν ὅτι τὰ γραφεῖα τῆς «Ἁρμονίας» μεταφέρονται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καρνεάδου ἀριθ. 5, μέχρι τῆς διασκευῆς τῶν νέων εὐρυχώρων γραφείων.

Ἐπίσης παρακαλοῦμεν αὐτοὺς ὅπως ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Διεύθυνσιν, διὰ συστημένης ἐπιστολῆς, ἐπιταγῆς ἢ γραμματοσήμων.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ἀείποτε ὑπερμαχήσαντες διά τε τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος ἡμῶν ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τοῦ καλοῦ τύπου καὶ τῶν χρηστῶν ἀναγνώσεων, ἐθεωρήσαμεν ὕψιστον καθῆκον ἵνα καὶ διὰ τῆς ἐνεργοῦ ἡμῶν δράσεως ἐπιδιώξωμεν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν ἡμῶν δυνάμεων τὴν ἐμπέδωσιν τῆς διακαεστέρας ταύτης τῶν ἡμετέρων ἐπιθυμιῶν.

Πρὸς τοῦτο κατ' οὐδὲν ἐπιλήσμονας τῶν ὑψηλῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἠθέλομεν ἀναλάβῃ ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ, ἐνίσχυσαν αἱ ἐνθαρρυντικαὶ παροτρύνσεις ἀνδρῶν νουνεχῶν, ὡς καὶ αἱ ἐκ τῶν προτέρων δοθεῖσαι ἡμῖν ὑποσχέσεις περὶ ἐκθύμου ὑποστηρίξεως ἐν τῷ σκολιῷ τῆς δημοσιογραφίας ἀγῶνι.

Πόρρω ἀπέχοντες τοῦ νὰ καταστρώσωμεν κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις, οἰστρηλατούμενοι δὲ ὑπὸ σκέψεων ἰδανικωτέρων, προέβημεν θαρρούντως εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς παρούσης κοινωνικῆς ἐπιθεωρήσεως, ἔχοντες δι' ἐλπίδων ὅτι πληροῦμεν τοιουτοτρόπως τὰς διαπύρους εὐχὰς ἁπάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν ἔξω αὐτῆς Ἑλλήνων Καθολικῶν.

Καὶ ὅτι αἱ ἐλπίδες ἡμῶν αὗται δὲν ἀπέβησαν ποσῶς φροῦδαι, προσμαρτυρεῖ αὐτὴ αὕτη ἡ γενικὴ συμπάθεια μεθ' ἧς ἐγένοντο παρὰ πᾶσι δεκταὶ αἱ πρῶται ἡμῶν δημοσιεύσεις. Αἱ σταγόνες ἡμῶν αὗται καταπεσοῦσαι ἐπὶ διψαλέου ἐδάφους ἀπερροφήθησαν αὐθωρεί.

Οὕτω ἡ «Ἁρμονία» διανύει ἤδη τὸν τρίτον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως μῆνα, ἀσυστόλως βαδίζουσα ἐπὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῆς, καὶ οὐδενὸς φειδομένη ὅπως σὺν τῷ χρόνῳ καταστῇ προσιτὴ καὶ εὐπρόσδεκτος εἰς ἁπάσας τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων Καθολικῶν, ἰδίως δὲ τῶν νέων, ὧν τὴν διανοητικὴν μόρφωσιν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν περὶ πολλοῦ ποιεῖται.

Ἀλλ' ὥσπερ οὐδὲν τὸ τέλειον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ «Ἁρμονία» ἐνέχει καὶ τὰς ἐλλείψεις αὐτῆς. Ἐκ τούτου ὅμως οὐδεὶς δικαιοῦται ἵνα κακίσῃ ἡμᾶς, ἀπεναντίας δὲ ἐμφορούμενος τῶν χαλεπῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς διατελοῦμεν, καὶ τοῦ δυσχεροῦς τῆς ἐπιχειρήσεως, ὀφείλει ἵνα τείνῃ ἡμῖν χεῖρα ἀρωγὸν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἡμετέρων δυνάμεων.

Ἐάν τινες τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν κρίνουσι τὸ ἔργον ἡμῶν ἐλάσσονος σπουδαιότητος ἐκείνης ἣν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι συνήθως ἔργα παρόμοια, τούτους παροτρύνομεν ἵνα διὰ τῆς ἐκθύμου αὐτῶν συνεργασίας καὶ τοῦ δεξιοῦ καλάμου των, καταστήσωσι τὸ ἡμέτερον φύλλον ἀντάξιον τῶν ἀρχῶν ἃς πρεσβεύει καὶ τοῦ σκοποῦ ὃν προτίθησι. Πρὸς ἐκείνους δὲ ὧν τὸν χρόνον ἀπορροφῶσιν αἱ ἰδιωτικαὶ μέριμναι, καὶ ἀδυνατοῦσι τοιαύτην τινὰ νὰ παρέξωσιν ἡμῖν ἀρωγήν, διατυποῦμεν θερμοτάτην εὐχὴν ἵνα μὴ ἀρκεσθῶσιν ἁπλῶς ἐπιστέλλοντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἀλλ' ὅπερ τὸ σπουδαιότερον νὰ συντελέσωσι διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐπιροῆς καὶ δραστηριότητος ὑπὲρ τῆς ὅσον οἷόν τε εὐρυτέρας διαδόσεως τοῦ ἡμετέρου φύλλου, πεποιθότες ὅτι καὶ ἡμῖν καὶ τῇ κοινωνίᾳ θέλουσι παρέξῃ τὰς χρηστοτέρας τῶν ἐκδουλεύσεων.

Τὴν εὐχὴν ταύτην ἐν εἴδει παρακλήσεως ἀπευθύνομεν ἰδίᾳ πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἀγωνιζόμενοι μεθ' ἡμῶν τὸν καλὸν ὑπὲρ τῆς διαδό-

σεως τοῦ χριστοῦ τύπου ἀγῶνα, διορῶσι σαφέστερον τὰ εὐγενῆ ἐλατήρια τὰ ὠθήσαντα ἡμᾶς πρὸς ἐνσάρκωσιν γενικῆς εὐχῆς, οἷα ὑπῆρξεν ἀείποτε ἡ ἵδρυσις καθολικῶν φύλλων ἐν Ἑλλάδι.

Ὑπὸ τοιαύτας μόνον συνθήκας διαπρέπουσι τὰ κοινωφελῆ ἔργα καὶ ὑπὸ τοιούτους αἰσίους οἰωνοὺς προαγόμενα, ὑπισχνοῦνται καρποὺς ἀγλαοὺς καὶ εὐέλπιδα τὴν συγκομιδήν.

Τοιουτοτρόπως σὺν Θεῷ, εὐελπιστοῦμεν ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου, τῇ διωθύμῳ τῶν πάντων συνεργασίᾳ, θέλομεν καταστήσῃ ἰσχυρὸν ἐν Ἑλλάδι τὸν Καθολικὸν τύπον, ἔνθεν μὲν πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν φαύλων δημοσιεύσεων δι' ἀναγνώσεων τερπνῶν καὶ ὠφελίμων, ἔνθεν δὲ πρὸς δυνατὴν βελτίωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων ἔν τε τῷ ἀτόμῳ, τῷ οἴκῳ, καὶ καὶ τῇ κοινωνίᾳ.

Πατρεύς.

Ο ΕΞΩ ΚΟΣΜΟΣ

Ταραχαὶ ἐν Ἀρμενίᾳ.

Συνελήφθησαν ἄνευ συμπλοκῆς 14 Ἀρμένιοι, οἵτινες εἶχον ἐπιδράμῃ τὰ αὐτοκρατορικὰ σύνορα ἐκ τοῦ δήμου Μαχμουδῆ, κατεσχέθησαν δὲ καὶ τὰ πολεμεφόδια αὐτῶν. Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐπιτοπίου ὑποδιοικητοῦ, παρὰ τοῖς λῃσταῖς τούτοις, οἵτινες ἔφερον ἐξωτερικῶς μὲν κουρδικὴν στολήν, κάτωθι δὲ αὐτῆς πολιτικήν, εὑρέθησαν 11 πυροβόλα Μαρτίνη, 1 ρωσσικὸν συστήματος Βερδάν, 6 πολύκροτα, 10 μάχαιραι καὶ 975 πυριτιδοβολαί, ἅμα δὲ ἐπιλήψιμα βιβλία, εἰκόνες καὶ ἔγγραφα ἐξερεθίζοντα τὰ πνεύματα. Ὁ λῃσταρχος εἶνε Ἀρμένιος, πρὸ τριετίας δὲ μεταβὰς εἰς Λονδῖνον καὶ προσκολληθεὶς τῷ ἐκεῖ ἀρμενικῷ ταραχοποιῷ κομιτάτῳ Χεντσάκ, κατῆλθεν εἶτα εἰς Μασσαλίαν, ὅπου καὶ ἠγόρασε μὲν 3000 ὅπλα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ καὶ μέσον ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὰς ὀθωμανικὰς χώρας. Ταῦτα ὡμολόγησεν αὐτὸς ὁ συλληφθεὶς λῃσταρχος.

Σεισμοὶ ἐν Ἠπείρῳ.

Ἐκ τοῦ σεισμοῦ τοῦ συμβάντος τὴν πρώτην νύκτα τοῦ Μαΐου κατεκρημνίσθησαν ἐξ ὁλοκλήρου αἱ οἰκίαι ἕνδεκα χωρίων. Ἐν τῷ χωρίῳ Δραγάνι 80 ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν. Ἐκκλησίαι καὶ σχολαὶ δὲν ἔμειναν. Οἱ κάτοικοι διανυκτερεύουσιν ἐν ὑπαίθρῳ ἀναμένοντες τὸ ἔλεος τῆς Ἐκκλησίας.

Τιμωρία ἀναρχικῶν.

Ἐν Φλωρεντίᾳ ἔληξεν ἡ δίκη τῶν ἑπτὰ ἀναρχικῶν, ὅσοι κατηγοροῦντο ὡς συνένοχοι εἰς τὸν φόνον τοῦ Βάντη, ἐκδότου καὶ ἰδιοκτήτου τῆς ἐφημερίδος ὁ «Τηλέγραφος», διαπραχθέντα τῇ 1 Ἰουλίου 1894 ἐν Λιβόρνῳ.

Ὁ Ρόζολίνος Ρόμιτι, ὑποκινητὴς τοῦ ἐγκλήματος, κατεδικάσθη εἰς εἱρκτὴν μετὰ βαρείας ἀγγαρείας, διὰ βίου, καὶ ὁ Ὀρέστης Λούκιζι, ὁ αὐτουργός, καὶ ὁ Ἀμερίγος Φράγκι, κατεδικάσθησαν ἑκάτερος εἰς 30ετῆ εἱρκτήν. Οἱ ἄλλοι, Νέρι, Δαβέγγια, Λάζερι καὶ Σιγρέρι ἠθωώθησαν.

Νέα ναυάγια.

Τὸ γαλλικὸν ἀτμόπλοιον «Δὸν Πέτρος» μεταβαῖνον εἰς Λαπλάταν ἐναυάγησε πλησίον τοῦ Βίγκο. Ὀγδοήκοντα ἐπιβάται ὧν οἱ πλεῖστοι μετανάσται ἀπωλέσθησαν.

Μεταξὺ τῶν θυμάτων λέγεται ὅτι εἶνε καὶ τις Ἕλλην λιθογράφος Γαϊτάνος Πυρομάλης ὀνόματι!

Ἐπίσης καὶ τὸ ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιον «Κόλμα» ἐναυάγησεν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Μεξικοῦ, οἱ ναυαγοὶ ἀνέρχονται εἰς 16.

Οἱ ἐν Φλωρεντίᾳ σεισμοί.

Φοβεροὶ σεισμοὶ ἐκλόνισαν κατ' αὐτὰς τὸ ἔδαφος τῆς Φλωρεντίας διασπείραντες τὴν φρίκην καὶ τὸν τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς φιλησύχου πόλεως. Εὐτυχῶς τὰ θύματα ὑπῆρξαν ὀλίγα, πλὴν αἱ ζημίαι ἰδίως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑπῆρξαν ἀρκετὰ σοβαραί. Ἡ κυβέρνησις ἔσπευσε πάραυτα εἰς βοήθειαν τῶν σεισμοπαθῶν, ὁ δὲ πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως διάδοχος τοῦ Ἰταλικοῦ θρόνου, ἔδραμεν ἐπὶ τόπου πρὸς παραμυθίαν τῶν ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἀστῶν τῆς Φλωρεντίας.

Η ΣΤΥΓΕΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΠΑΥΛΟΥ ΔΕ ΜΠΡΟΛΛΙ

Ζωηρὰν ἐποιήσατο αἴσθησιν ἐν τῷ καθολικῷ κόσμῳ, ἰδίως δ' ἐν Γαλλίᾳ, ἡ δολοφονία τοῦ Ἀββᾶ Δὲ Μπρολλί, ἣν τὸ Γαλλικὸν περιοδικὸν «Le Petit Journal» ὡς ἑξῆς περιγράφει:

«Ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν πλεῖστοι παρεπονοῦντο ὅτι ἐνέκλειον πολλοὺς εἰς τὰ φρενοκομεῖα, νῦν δυσανασχετοῦσι διότι ἡ ἀρμόδιος ἀρχὴ ἐγκλείει ὀλίγους.

Σπανίως παρέρχεται στυγερόν τι ἔγκλημα χωρὶς αἱ ἐφημερίδες νὰ μὴ ἀναγράψωσιν ὅτι ὑποβληθεὶς ὁ ἔνοχος ὑπὸ ἰατρικὴν ἐξέτασιν, εὑρέθη πάσχων τὰ φρένας· θὰ ἦτο χιλιάκις προτιμώτερον ἐὰν οἱ τοιοῦτοι περιωρίζοντο ἐγκαίρως πρὶν ἢ διαπράξωσι τὸ ἔγκλημα.

Στυγερὰ δολοφονία διεπράχθη πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ γυναικός ἥτις πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀποδειχθῆ ὅτι ἔπασχε τὰς φρένας.

Τὸ θῦμα, ἐκ πριγκηπικῆς οἰκογενείας καταγόμενον, ἀδελφὸς τοῦ Δουκὸς τοῦ Μπρολλί, διατελέσας ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἀξιωματικὸς τοῦ Γαλλικοῦ Ναυτικοῦ, ἱππότης τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, συγγραφεὺς πλείστων ἀξιολόγων συγγραμμάτων, ἦτο καλὸς καὶ σεβάσμιος ἱερεύς, ἀγαπώμενος ἐν τῇ ἐφημερίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐδαπάνα μέγα ποσὸν εἰς εὐεργεσίας καὶ ἐλεημοσύνας.

Ἡ δολοφόνος αὐτοῦ εἶνε μονομανής τις τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν.

Πρὸ ἡμερῶν εἶχεν ἀγοράσῃ περίστροφον καὶ ἠκούσθη λέγουσα,

— Δι' αὐτοῦ θὰ φονεύσω ἢ ἱερέα ἢ μοναχήν.

Συναντήσασα δὲ τὸν Ἀββᾶ Παῦλον,

— Ἐλθέ, τῷ λέγει εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἔχω νὰ σοὶ ἀνακοινώσω σπουδαῖόν τι.

Ὁ δυστυχὴς ἱερεύς, οὐδὲν ὑποπτευόμενος, ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, κειμένῃ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Παναγίας τῶν Ἀγρῶν. Δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀνταλλάξῃ τέσσαρας φράσεις μετ' αὐτῆς, ὅτε ἐξαγαγοῦσα ἐκ τοῦ στήθους περίστροφον, ἐπυροβόλησεν αὐτόν· ὁ ἱερεὺς ἠθέλησε νὰ φύγῃ, πλὴν καταδιώξασα ἐξεκένωσε καὶ τὰς λοιπὰς βολὰς ἀφήσασα αὐτὸν νεκρόν.

Ἡ δολοφόνος μετὰ τὸ ἔγκλημα πορευθεῖσα εὗρε τὸν πνευματικὸν αὐτῆς, ἱερέα Βουλλιά, εἰς ὃν διηγήθη τὸ συμβάν.

Ὁ θάνατος τοῦ ἱερέως Παύλου Δὲ Μπρολλὶ εἶνε ἀξιοθρήνητος· τὸ θῦμα τῆς παράφρονος ἐκείνης εἶχε διάνοιαν ἔκτακτον καὶ καρδίαν ἀξιόλογον.

Τί δὲ θέλει ἀποβῇ ἡ δολοφόνος;

Τὸ εἶπον ἀνωτέρω· θὰ κλεισθῇ ἐντὸς φρενοκομείου, πλὴν λίαν ἀργά.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κλήρωσις λαχείου.

Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἐπὶ παρουσίᾳ πλείστων ὅσων ἀξιοτίμων κυρίων καὶ κυριῶν τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας, ἐγένετο ἡ κλήρωσις τοῦ ὑπὸ ἐνίων ἐκ τῶν ἡμετέρων καθολικῶν ἐπιχειρηθέντος εὐεργετικοῦ λαχείου. Τὰ χαριέστατα θυγάτρια Mizer Cosieck καὶ Chonchonette Calinsky συνοδευόμενα ὑπὸ τῶν εὐφυεστάτων μικρῶν Κόκου καὶ Ντίνου Βάση ἐξήγαγον ἐκ τῆς κληρωτίδος τοὺς ἀριθμούς·

Ἡ τύχη ἠνώησε κατὰ σειρὰν τοὺς ἀκολούθους ἀριθμούς, 447 ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀξιότιμον κ. Ἑλένην Α. Σίμου, 383 Δεσποινίδα P. Amaduzi, 541 κ. Κλεμεντίνην Σερπιέρη, 729 κ. Α. Μουτσόπουλον, 316 Δεσποινίδα Ἰουλίαν Προβελεγγίου, 500 Δεσποινίδα Λιλῆν Ἀρμάου, 544 κ. Κλεμεντίνην Σερπιέρην, 240 Μαρίαν Μ. Ζάννου, 306 Μ. Δελιγιάννην, 406 κ. Ἰωάννην Σιώρην, 947 κ. Κλεμεντίνην Σερπιέρην, 397 Δεσποσύνην P. Amaduzi, 225 κ. Μ. Σουλιώτην, 393 Δεσπ. Eugenie Mullet.

Ξένοι περιηγηταί.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην διῆλθον τῆς ἡμετέρας πόλεως 220 Ἰταλοὶ περιηγηταὶ ἐξ ὧν ὀγδοήκοντα Καθολικοὶ ἱερεῖς, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ συμπαθοῦς κληρικοῦ Πανιερωτάτου Ἀντωνίου Γρασέλλη, χρηματίσαντος ἄλλοτε Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως νῦν δὲ Ἀρχιεπισκόπου Κολοσσῶν καὶ Γενικοῦ Προϊσταμένου τῶν σπουδῶν ἐν τῇ ἐν Ρώμῃ Οὐρβανείῳ Σχολῇ. Οἱ εὐγενεῖς ξένοι διαμείναντες ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέραν ἀνεχώρησαν ἀποκομίσαντες μεθ' ἑαυτῶν τὰς ἄριστας τῶν ἐντυπώσεων.

Ἔναρξις Βουλῆς.

Πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἤρξατο ἡ νέα Βουλὴ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αἱ ἐξελέγξεις τῶν ἐκλογῶν θὰ τελειώσωσι περὶ τὰ μέσα τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος, καὶ οὕτω κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς θὰ ἔχωμεν τὴν νέαν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Θεοδώρου Δηλιγιάννη.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὑπογείου Σιδηροδρόμου.

Τὴν 29 τρ. μ. ἡμέραν Τετάρτην ἐν στενῷ κύκλῳ προσκεκλημένων ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς σήραγγος τῆς προεκτάσεως τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Πειραιῶς. Ἔξω πλῆθος ἀρκετὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἑκατέρωθεν τῶν σιδηρῶν κιγκλίδων καὶ ἐπὶ τῆς γεφύρας ἀνέμενε νὰ ἴδῃ τὴν διέλευσιν τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας καὶ τὴν λῆξιν τῆς πολυθρυλλήτου ταύτης ὑποθέσεως. Ἡ ἀπουσία τοῦ κ. Στερ. Ψύχα παρετηρήθη πολὺ καὶ ἐγένετο αἰτία ἰδιαιτέρων σχολίων. Τὴν ἀπουσίαν του ὅμως ταύτην ἐπεξήγησε δήλωσίς τις τοῦ ἰδίου δημοσιευθεῖσα ἐν ταῖς ἑσπερινᾶις ἐφημερίσιν ἐν ᾗ δηλοῖ ὅτι, νῦν ὅτε ἐλύθησαν τὰ δεσμὰ τῆς γλώσσης του θέλει ἐκδώσῃ ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλιαρίῳ ὅλα τὰ διαμειφθέντα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγγραφα, ὅπως τὸ ἀξιότιμον κοινὸν ἐν ἐπιγνώσει κρίνει τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ συμβουλίου τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ τινων ἄλλων προσώπων.

Ἐκτὸς τοῦ ἐπεισοδίου τούτου, οὐδὲν ἕτερον ἔλαβε χώραν, περαιωθεῖσα οὕτω ἡ πολυπαθὴς αὕτη ὑπόθεσις. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ τῶν ἐγκαινίων πλῆθος πολὺ ἐκ περιεργείας κατακλύζει τὸν σταθμὸν ζητοῦν ὅπως διέλθῃ διὰ τῆς σήραγγος. Ἡ εὐτελὴς δὲ τιμὴ τῆς διαβάσεως ἥτις ὡρίσθη εἰς πέντε μόνον λεπτά, μεγάλως συνετέλεσεν εἰς τὴν συρροὴν ταύτην, δι' ἧς οὐ μόνον καθίσταται τοῖς πᾶσι δυνατὴ ἡ διέλευσις, ἀλλὰ καὶ προσέτι ἐξοικειοῦται ὁ λαὸς πρὸς τὴν τεραστίαν ἐκείνην ὁπήν, ἣν τοσοῦτον χρόνον ὡς τάφον προσέβλεπεν.

Ἡ Χολέρα.

Ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι χολερικά τινα κρούσματα ἐγένοντο ἐν Ταρσῷ τῆς Συρίας. Κατόπιν τῆς εἰδήσεως ταύτης τὸ ἰατροσυνέδριον ἐπέβαλεῖ πενθήμερον ἐπιτηρητικὴν κάθαρσιν εἰς τὰς ἀπὸ Ἀλεξανδρέττας μὴ συμπεριλαμβανομένης, μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀνεμουρίου προελεύσεις.

Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, ἐπὶ τῶν αὐτῶν προελεύσεων ἐπέβαλεν ἐπιχόλερον κάθαρσιν.

Ἡ ἐπιδημία τῆς εὐλογίας.

Χθὲς ἐσημειώθησαν τέσσαρα νέα κρούσματα εὐλογίας κατὰ τὴν συνοικίαν Ψυρρὴ καὶ δύο ἄλλα εἰς τὰ Πετράλωνα. Οἱ προσβληθέντες μετεφέρθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν εὐλογιώντων.

Ἄλλα δύο κρούσματα τῆς ἐπαράτου νόσου ἀνεφάνησαν χθὲς ἐν Πειραιεῖ. Προσεβλήθησαν δύο μικραὶ κορασίδες ἡλικίας 12 καὶ 10 ἐτῶν, ὧν ἡ μία νοσηλευθήσεται κατ' οἶκον ἡ δ' ἑτέρα μετηνέχθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Κανθάρου.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ ἕνεκεν ἐλλείψεως δαμαλίδος διακοπεὶς ἐμβολιασμὸς τῶν κατοίκων ἀπὸ τῆς χθὲς ἐπανελήφθη δραστηρίως ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀστυϊάτρων. Ὑπολογίζεται ὅτι καθ' ἑκάστην οἱ ἐμβολιαζόμενοι ἀνέρχονται τοὺς πεντακισχιλίους.

Ἡ Κυβέρνησις προνοοῦσα ἀπέστειλε 100 σωληνάρια δαμαλίδος εἰς Θήβας, Πάτρας, Τρίπολιν, Κέρκυραν Τρίκκαλα ἔνθα ὡς ἀνηγγέλθη αὐτῇ ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνάγκη αὐτῆς.

Ἀναχώρησις τοῦ δουκὸς τοῦ Μεκλεμβούργου.

Χθὲς ἐπιβιβασθεὶς τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὁρμοῦντος αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου «Venus» ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ δοὺξ τοῦ Μεκλεμβούργου ἐξακολουθῶν τὰ ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν ταξείδια αὐτοῦ.

Τὸν ὑψηλὸν ταξειδιώτην προέπεμψαν μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ πρεσβευτὴς καὶ ὁ πρόξενος τῆς Γερμανίας.

Μέγα Λαχεῖον.

Σήμερον 1 Ἰουλίου γενήσεται ἡ κλήρωσις τοῦ μεγάλου λαχείου τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας καθ' ἣν ὁ 1ος ἀριθ. κερδίζει φρ. χρυσᾶ 300,000 καὶ 649 ἕτεροι ἀριθμοὶ κερδίζουσι διάφορα σπουδαῖα ποσά.

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ

(Φαντασία).

Πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων περυτευμένη εἰς τὸ μέσον τοῦ δάσους ὑψοῦται, δίκην πελωρίου φρουροῦ, οὐρανομήκης ἐλάτη. Ὁ πέλεκυς τοῦ ὑλοτόμου ὁ ἄνευ οἴκτου δεκατίσας τὰ περιξ δένδρα, ἐσεβάσθη τὴν ζωὴν αὐτῆς καὶ ἠγάπησε τὴν σκιάν της, γνωστὴ τοῖς πᾶσι περιβάλλεται ὑπὸ ἀμερίστων συμπαθειῶν.

Μὴ διότι κατ' ἔτος πρώτη χαιρετίζει τὴν ἄριξιν τῆς ἀνοίξεως; Μὴ διότι ὑπὸ τὴν σκιάν της βλαστάνουσα ἡ χλόη, θάλλει ζωηρότερον ἐν τῇ πυκνότητι αὐτῆς; ἢ διότι εἰς τοὺς πρασίνους πλοκάμους της πηγνῦσι τὸ παλλάδιον αὐτῶν οἱ τραγωδοὶ τῶν δρυμώνων; Οὐδὲν τούτων. Ἡ ἐλάτη εἶναι τὸ δένδρον τῶν ἀναμνήσεων.

Ἑκάστην ἄνοιξιν ὅτε ἡ χελιδὼν ἐπανέρχεται εἰς τὴν φωλεάν της, καὶ τὸ δάσος περιβάλλεται τὴν πρασίνην στολήν, τὰ δὲ φύλλα αὐτῆς ῥρίσσουσι εἰς τὰς γλυκείας πνοὰς τῶν ζεφύρων, ἀτενίζει, οἱονεὶ μειδιῶσα τὰ πρῶτα ἄνθη, μαρτυρεῖ περὶ τῶν πρώτων ἐρώτων.

Πόσοι μέχρι τοῦδε ἐπανεπαύθησαν ἡδέως ἐπὶ τῶν περιπλόκων ῥιζῶν της, ἀνωμάλως ἐξερχομένων τοῦ ἐδάφους. Ὦ! πόσοι, πόσοι, διερχόμενοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ἐλάτης ἀποτόμως ἐσίγησαν ἵνα ἀκούσωσι τὸ γλυκὺ κελάδημα τῶν πτηνῶν, τὸ ἄσμα τῶν ζεφύρων, τὴν φωνὴν τῆς ἀνοίξεως καὶ τὴν ἔτι γλυκυτέραν ἐκείνην καὶ τρυφερωτέραν φωνὴν ἥτις ἠχεῖ εἰς τὰς εἰκοσαέτιδας καρδίας!

Οἱ κλῶνοι αὐτῆς κύπτοντες ἁπαλῶς ἐνωτίζονται τὰ τρυφερὰ αἰσθήματα, τὴν ἀμοιβαίαν τῶν ὅρκων ἀνταλλαγήν, τὰς ὑποσχέσεις ἐκείνων οἵτινες προτοῦ ἔτι ἀποχωρισθῶσιν ὁμιλῶσι περὶ ἐπανόδου.

Πρὸ τοῦ πικροῦ ἀποχωρισμοῦ ἐγχαράττονται ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ δύο ὀνόματα, ἐνίοτε δὲ καὶ σύμπλεγμα ἀρχικῶν, ἡμερομηνία, ἐνθύμιόν τι ἐφ' οὗ ὁ ἀποχωρίζομενος ὑπισχνεῖται ταχεῖαν ἐπάνοδον, ὁ ἀπομένων πιστὴν ἀνάμνησιν.

Ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου ἐκ τούτων κεκαλυμμένος διαφυλάττει αὐτὰ πιστῶς. ἴσως πιστότερον ἐκείνων οἵτινες τὰ ἐνεχάραξαν. Οἴμοι! πόσον ὀλίγοι ἐπανέρχονται ἵνα ἐπανίδωσι ταῦτα!

Αἱ εἰκοσαέτιδες αὐταπάται, πίπτουσιν ὁμοῦ μετὰ τῶν φύλλων τῆς ἐλάτης, ἀποσβένυνται μετὰ τοῦ ἄσματος τῶν πτηνῶν τῶν ὑποθαλπομένων ὑπὸ τὴν σκιάν της, θνήσκουσιν ὡς ὁ χόρτος ὁ ξηραινόμενος περὶ τὴν ῥίζαν αὐτῆς. Ὁ φλοιὸς ἐν τούτοις διατηρεῖ μετ' εὐλαβείας τὰς ἀναμνήσεις ταύτας!

Πλεῖσται τῶν χαραχθεισῶν ἀναμνήσεων διεσχίσθησαν καὶ ἄλλαι σὺν τῷ χρόνῳ μετὰ τῆς ἐλάτης ηὔξησαν. Τινὲς καταφαίνονται ἔτι νωπαὶ καὶ κρυσταλλώδης ἀπὸ τούτων ἐκρέει ὁ χυμὸς τῆς ἀνοίξεως·

Νομίζει τις ὅτι τὸ δένδρον θρηνεῖ μετ' αὐτῶν!

Βραδύτερον ἐν τῷ γήρατι θὰ ἐπέλθῃ ἡ στιγμὴ τῶν ἀναμνήσεων, καὶ ἡ διάνοια ἀναπολοῦσα τὸ παρελθὸν εὐχαρίστως θέλει συναντήσῃ τὰς σελίδας ταύτας τῆς ζωῆς τὰς τοσοῦτον ῥοδίνας.

Καὶ εἴτε πρὸ πολλοῦ ἤδη οἱ ὅρκοι ἡμῶν ἐκεῖνοι ἐλησμονήθησαν, εἴτε πιστοὶ εἰς τούτους ἐπανελθόντες ἐκαθέσθημεν ὑπὸ τοὺς θαλεροὺς κλώνους, οὐχὶ ἄνευ συγκινήσεως θ' ἀντικρύσωμεν τὴν γηραιὰν ἐλάτην, τὸ δένδρον τῶν ἀναμνήσεων.

Ἡμέτερος ἐν Σύρῳ ἀνταποκριτὴς τυγχάνει ὁ ἀξιότιμος νέος καὶ φίλος ἡμῶν κ. Ἀντώνιος Ρ. Πρίντεζης, εἰς ὃν δύνανται οἱ ἀξιότιμοι ἡμῶν τῆς Σύρου συνδρομηταὶ νὰ ἀπευθύνωνται διὰ πᾶσαν πληροφορίαν εἴτε ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν.

Η ΕΝ ΤΩι ΖΑΠΠΕΙΩι ΜΕΓΑΡΩι ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Μετὰ χαρᾶς καὶ πατριωτικῶν παλμῶν ἐχαιρέτισε τὸ πανελλήνιον τὴν ἔναρξιν τῆς ἐν τῷ Ζαππείῳ Μεγάρῳ Διαρκοῦς Βιοτεχνικῆς Ἐκθέσεως. Ἡ δι' ἰδιωτικῆς ὅλως πρωτοβουλίας διενεργηθεῖσα ἀξιέπαινος αὕτη ἐπιχείρησις, προσμαρτυρεῖ τρανῶς τὰς προόδους ἃς ἐποιήσαντο κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἐν Ἑλλάδι, σχεδὸν ἅπαντες οἱ κλάδοι τῆς ἰθαγενοῦς βιομηχανίας. Ἰδίᾳ δὲ ἡ ἐπιπλοποιία, ἡ ὑφαντουργική, ἡ βαφική, ἡ οἰνοπνευματοποιία, ἡ κατασκευὴ τῶν ταπήτων, αἱ τοσοῦτον ὑστερήσασαι κατὰ τὴν τελευταίαν Ὀλυμπιακὴν Ἔκθεσιν νῦν ἀξιοπρεπῶς ἀντιπροσωπεύονται, ἐφαμιλλόμεναι μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Ἡ ἐπιτυχία τῆς πρώτης ταύτης περιόδου παρέχει ἡμῖν τὰ ἐχέγγυα ὅτι ἐν τῇ μελλούσῃ χειμερινῇ περιόδῳ πᾶν ὅτι παρήγαγεν ἡ Ἑλληνικὴ ἰδιοφυία καὶ δραστικότης ἐν οὔτῳ βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι, θέλει ἐν μείζονι ἀφθονίᾳ ἀντιπροσωπευθῇ πλήρως ἱκανοποιοῦν τοὺς ἀτρύτους μόχθους τῶν διοργανωτῶν τῆς ἐκθέσεως, ἀναδεικνύον οὕτω τὴν Ἑλλάδα πολλῷ ἀνωτέραν τῶν ἄλλων τοῦ Αἵμου κρατῶν.

Η ΓΥΝΗ

Π

Περὶ τῆς γυναικὸς ἐλέχθη: «οὐδὲν καλλίτερον, οὐδὲν χειρότερον», δι' οὗ ἀποδείκνυται ὅτι παρ' αὐτῆς ἐξαρτᾶται κατὰ μέγιστον μέρος τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν καὶ εἰς τὸν ἄνδρα καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν. Καὶ ὄντως, οὐδὲν καλλίτερον τῆς γυναικὸς ἥτις νοοῦσα τὸ ὕψος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἐκτελεῖ αὐτὴν συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς εὐθείας συνειδήσεως, οὐδὲν καλλίτερον τῆς γυναικὸς ἥτις θρῆσκος καὶ τιμία μεταδίδει εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς τὰς ἱερὰς ἀρχὰς τῆς τε θρησκείας καὶ τιμιότητος, οὐδὲν τέλος καλλίτερον τῆς γυναικὸς ἥτις ὅλον τὸν βίον αὐτῆς διελθοῦσα χριστιανικῶς καὶ κοινωνικῶς ἐνάρετος παρίσταται καὶ ἄμωμος ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Οὐδὲν ὅμως χειρότερον τῆς γυναικὸς ἥτις παραγνωρίζουσα τὴν εὐγενῆ αὐτῆς ἀποστολήν, μετὰ ψυχῆς κλινούσης πρὸς τὸ κακόν, μετὰ καρδίας ψυχρᾶς καὶ ἀναισθήτου πρὸ τῶν παλμῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς, μετὰ διανοίας κεκαλυμμένης ὑπὸ τοῦ ἐλαττώματος καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ, εἰσβάλλει διὰ τῆς ἰσχύος τῆς θελήσεως αὐτῆς εἰς τὴν διάνοιαν, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνδρὸς ἢ ὅπως παρασύρῃ αὐτὸν μεθ' ἑαυτῆς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς διαφθορᾶς ἢ ὅπως ἀκολουθήσῃ αὐτὸν πρὸς τὸ βάραθρον τοῦ πταίσματος.

Δικαίως ἔλεγεν ὁ Ὁράτιος πρὸς τοὺς Ρωμαίους «μάτην προσπαθεῖτε, δὲν θ' ἀπορύγητε τὴν καταστροφὴν ἥτις ἀπειλεῖται. Ἡ Ρώμη εἶνε κατεστραμμένη διότι ἡ γυνὴ ἐν αὐτῇ εἶνε διεφθαρμένη». Διαφθείρατε τὴν γυναῖκα καὶ οὐ μόνον τὴν κοινωνίαν θὰ καταστρέψητε, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς θρησκείας τὰς βάσεις θὰ κλονίσητε. Ἐξετάσατε τὴν ἱστορίαν. Ὅπως ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς ἐναρέτου γυναικὸς προσεπάθησε καὶ προσπαθεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ τὴν ἀρετὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, οὕτω καὶ οἱ ἐπιδιώξαντες ἢ ἐπιδιώκοντες τὸν διαμελισμὸν ἢ τὴν ἐξόντωσιν τῆς τε ἀρετῆς καὶ θρησκείας, πρὸς τὴν γυναῖκα ἔστρεψαν τὰ βλέμματα αὐτῶν. Οἱ δύο τελευταῖοι αἰῶνες μαρτυροῦσιν ἐναργῶς περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης. Κατ' αὐτοὺς ἡ ἀνθρωπίνη αὐθάδεια ἐκάλεσε τὴν μᾶλλον φρικώδη ἀπόπειραν κατὰ τοῦ ἔργου τοῦ χριστιανισμοῦ· εἰσέδυσεν εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ πνεύματος τοῦ συντηροῦντος τὴν πίστιν, καὶ ἀφοῦ τῷ ἀφῄρεσε τὴν ἠθικήν, τὸ κατέστησεν ἀρχὴν διαφθορᾶς. ἡ δὲ γυνή, ἥτις ἦτο ὁ εὐεργετικὸς ἄγγελος τῆς ἐκκλησίας, ἐντὸς τῶν χειρῶν τῶν ἀποθούντων τήν τε ἀλήθειαν καὶ ἀρετήν, ἀπέβη ὁ ἀπόστολος τῆς διαφθορᾶς καὶ πλάνης. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι δὲν περιεπλάκησαν εἰς τὰ δεσμὰ τῆς πλάνης, εἰμὴ αἱ φέρουσαι ἤδη ἐν ἑαυταῖς τὸ σπέρμα τῆς διαφθορᾶς γυναῖκες, ἀλλ' ἡ ἀπομόνωσις τοῦ μολύσματος ἦν ἀδύνατος, οὕτως αὗται μόναι ἤρκεσαν ἵνα μεταδώσωσι τ' ἀποτελέσματά του εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνδρὸς ἑτοίμου πάντοτε νὰ διαπράξῃ τὸ κακὸν ὅταν τὸ παράδειγμα τῆς γυναικὸς τὸν ἑλκύει διὰ τῆς γοητείας αὐτῆς. Τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ διαφθορὰ τῶν ἡμερῶν δὲν προέρχεται κατὰ μέγα μέρος παρὰ τῆς ὁλεθρίας φιλοσοφίας τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ ἀρνήσεως τῶν ἀληθειῶν ἐφ' ὧν βασίζεται ἡ κοινωνία; Ἡ ἀσεβὴς κατάργησις τοῦ Μυστηρίου τοῦ γάμου ἐν Γερμανίᾳ, Ἑλβετίᾳ, καὶ Ἀγγλίᾳ, ἡ νομιμοποίησις τοῦ διαζυγίου ὅπερ εἶνε καὶ ὁ ἀναγκαῖος παράγων τῆς πολυγαμίας καὶ τῆς μοιχείας, ἰδοὺ τὰ μέσα δι' ὧν ἀφ' οὗ ἀφῃρέθη ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἡ ἀρετή, ἀχαλίνωτος ἡ κοινωνία ἀρέθη εἰς τὸν κρημνὸν τῆς διαφθορᾶς. Ἀνεφάνη τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ φᾶσμα κρατοῦν εἰς χεῖρας τὴν δᾷδα τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ ἀρετῆς, καὶ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σατανᾶ πᾶν ὡραῖον καὶ ἱερὸν ὅπερ ἡ θρησκεία ἀρθόνως εἶχε σκορπίσῃ, ἀπωλέσθη· πλὴν τότε τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν ἀκράτητον ἔρρευσε καλύπτον τὴν γῆν, καὶ τὰ τεμάχια τοῦ ἀποσυντεθέντος πολιτισμοῦ ἐφαίνοντο τῇδε κἀκεῖσε ἐρριμμένα. Τὸ ὁμολογεῖ ἡ Γαλλία ἐν τῇ ἀναμνήσει τῆς Μαργαρίτας τῆς Βαλουᾶς, καὶ τῆς Ἰωάννας τῆς Ἀλβρέτ, ὅτε αἱ ὡραιότεραι αὐτῆς πόλεις κατεστράφησαν, αἱ ἐκκλησίαι κατεδαφίσθησαν, οἱ τάφοι ἐσυλήθησαν καὶ πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου Γάλλων ἀδίκαστοι ἔπεσαν πληγέντες ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. Τὸ γνωρίζει ἡ Ἀγγλία ἐν τῇ ἀναμνήσει τῆς Ἐλισάβετ καὶ Ἄννης Βολίνης, καὶ θὰ ἐπεθύμει ἵνα αἱ σελίδες τῆς ἱστορίας ἐν αἷς περὶ αὐτῶν ποιεῖται λόγος οὐδέποτε ἠνεῴγοντο. Ἀφαιρέσατε τὴν ἀρετὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς καὶ κατεδαφίζετε τὴν κοινωνίαν, συγκρατήσατε ἐνάρετον αὐτὴν καὶ ἡ κοινωνία θὰ ὀρθοποδήσῃ. Ἀλλ' ἡ γυνὴ ἄνευ θρησκείας δὲν εἶνε ἐνάρετος. Περὶ τούτου προσεχῶς.

Χρ.

Η "ΑΡΜΟΝΙΑ,, ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἡ Καθολικὴ Φιλαρμονικὴ Πατρῶν. — Δωρεὰ ὑπὲρ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Τακτικοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ.

Μετὰ χαρᾶς ἄλλοτε οἱ ἀνταποκριταὶ τοῦ τύπου τῆς πρωτευούσης μετέδωκαν εἰς τὸ κοινὸν τὴν εὐφρόσυνον εἴδησιν τῆς ἐν Πάτραις καταρτίσεως Μουσικῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἐν πᾶσι ρέκτου ἐφημερίου ἡμῶν Δ. Πέτρου Βιτάλη.

Ἡ Σχολὴ αὕτη πρὸ πέντε περίπου μηνῶν ἀθορύβως λειτουργοῦσα παρέσχεν ἡμῖν ἀπροσδοκήτους ἐκπλήξεις, καὶ οἱ ἡμέτεροι καθολικοὶ ἐν ζωηρᾷ συγκινήσει ἀκροάζονται τὰ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ παιανιζόμενα πρῶτα ἐμβατήρια τῶν νάνων μουσικῶν μας, δικαίως ἀποσπώντων τῶν παρευρισκομένων τὰς χειροκροτήσεις καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια.

Παρακολουθοῦντες κατὰ πόδας τὰς προόδους τῆς ἀνωτέρω Σχολῆς λειτουργούσης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Καθολικὸς Θίασος ἡ Παρθένος τῆς Καρμήλου» ἀναγράφομεν τὰς ἀκολούθους σχετικὰς πληροφορίας: Ἡ ἵδρυσις τῆς κοινωφελεστάτης ταύτης ἐπιχειρήσεως ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Αἰδ. Δὸν Πέτρον Βιτάλην, ὃν πρὸς τοῦτο ὤθησεν ἡ ἰδέα τῆς περιφρουρήσεως τῆς ἠθικῆς τῶν νέων καθολικῶν μας, διὰ τῆς παροχῆς διασκεδαστικοῦ κέντρου ἰδίως κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς ἀπασχολίας αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος φοιτῶσιν ἐν τῇ Σχολῇ περὶ τοὺς 50 ἅπαντες καθολικοὶ τῶν πλείστων μὴ ὑπερβάντων τὸ δωδέκατον ἔτος. Ἡ διδασκαλία τῆς μουσικῆς ἀνετέθη εἰς τὸν διακεκριμένον μουσικοδιδάσκαλον κ. Νικόλαον Γιακουίντον, ὅστις πλείστας μέχρι τοῦδε παρέσχεν ἐνδείξεις ἐξόχου ἱκανότητος καὶ εὐρείας μουσικῆς παιδεύσεως. Τὴν συντήρησιν τοῦ ἱδρύματος ἀνέλαβον διὰ κοινοῦ ἐράνου οἱ ἐν Πάτραις ἰταλοὶ ναυτικοὶ τῇ εὐγενεῖ συμμετοχῇ καὶ πολλῶν ἄλλων ἐκ τῶν ἡμετέρων καθολικῶν. Ὑπὸ τοιούτους ἀρίστους οἰωνοὺς ὁ ἡμέτερος Καθολικὸς Θίασος θέλει ἀποβῇ μετ' οὐ πολὺ τὸ

ἀγλάϊσμα τῆς ἐνταῦθα καθολικῆς παροικίας, ἐὰν δὲ ὁ δαίμων τῆς κακεντρεχείας ὁ ἀποπνίγων τὰς εὐγενεῖς ἐπιχειρήσεις φεισθῇ τοῦ ἔργου τοῦ Δὸν Βιτάλη, τοὺς προσεχεῖς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας θέλει κοσμήσῃ καὶ ἡ ἡμετέρα Μουσικὴ κατερχομένη εἰς Ἀθήνας ὅπως ἀποδώσῃ φιλικὸν χαιρετισμὸν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Ἀθηναίους.

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἡμέτερος καθολικὸς Σύλλογος διὰ κοινῆς συνεισφορᾶς ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπὴν δραχ. 150 ὑπὲρ τῆς τελέσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Ἡ εὐγενὴς αὕτη πρᾶξις μαρτυρεῖ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα δι' ὧν ἐμφοροῦνται οἱ ἡμέτεροι καθολικοὶ ἐφ' ᾧ συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας αὐτοῖς.

μοτέρων ῥητόρων ἐπροθυμοποιήθησαν ὅπως συμμεθέξωσι τῶν τελετῶν τούτων, διακονούντων τῶν μαθητῶν τῶν κυριωτέρων τῆς Ῥώμης ἱεροσπουδαστηρίων, ἐν ᾧ οἱ διασημότεροι τῶν μουσικῶν τῆς Ῥώμης ἐν κατανυκτικαῖς μελωδίαις ἔμελπον τὰς ὡραιοτέρας τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνθέσεων.

Οὕτω ἡ Ἐκκλησία πᾶσα, ἅπας ὁ Καθολικὸς κόσμος, αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι συνεισέφερον πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγ. Φιλίππου, δεόμενοι αὐτοῦ ἵνα ἐξακολουθήσῃ σκέπων τὴν Ῥώμην καὶ σύμπασαν τὴν ὑφήλιον.

Καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν, διεξήχθη πεισματώδης ὁ ἐκλογικὸς ἀγών, ὅστις σήμερον λαμβάνει πέρας, μετ' ἀπιστεύτων τῷ ὄντι ἑκατέρωθεν προκλήσεων, ὕβρεων

Τινὲς φρονοῦσιν ὅτι ἀμέσως ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς Βουλῆς συνεδριάσεων θὰ ἐγερθῇ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς Ρωμαϊκῆς Τραπέζης καὶ αἱ ἐκ τούτου ζωηραὶ κατὰ τοῦ Κρίσπη κατηγορίαι. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἄδηλον τὸ μέλλον τῆς Βουλῆς καὶ ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Αἰδεσιμώτατος Πατὴρ Γαετάνος Δὲ Ἄγγελις μέλλων Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Ἀποστολικὸς Διαχειριστὴς Νάξου θέλει χειροτονηθῇ τὴν 14 Ἰουλίου ἑορτὴν τοῦ ἁγ. Βοναβεντούρᾳ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ διαπρεπὴς οὗτος κληρικὸς διατρίβει ἐν Λορέτῳ προσκληθεὶς ὅπως ποιήσηται σειρὰν ἱερῶν ὁμιλιῶν.

Ἐπίσης ὁ νέος Ἐπίσκοπος Σύρου Αἰδεσιμώτατος Θεόδωρος Α. Πόλιτος, ὡς

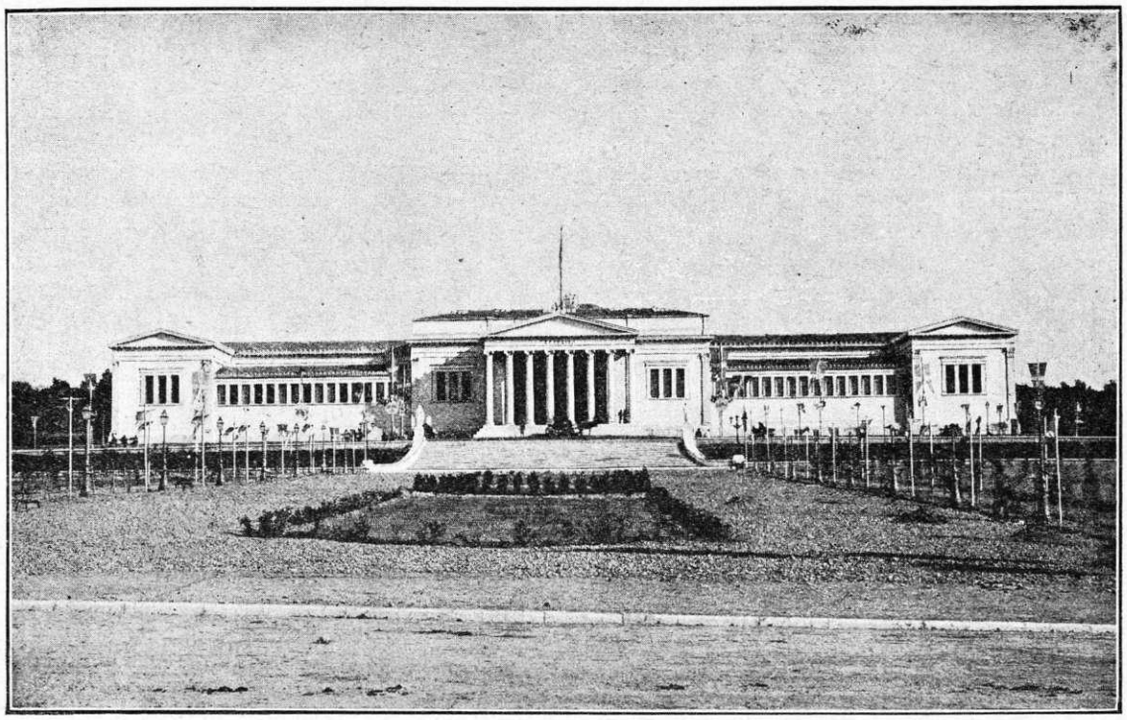

ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ
ΕΝΘΑ Η ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Η "ΑΡΜΟΝΙΑ,, ΕΝ ΡΩΜΗ

(Τακτικοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ).

Μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος ἐτελέσθη ἐν Ῥώμῃ ἡ τρίτη ἑκατονταετηρὶς ἀφ' ἧς ὁ ἀπόστολος τῆς Ῥώμης Ἅγιος Φίλιππος Νέριος παρέδωκε τὴν ἀθῶαν αὐτοῦ ψυχὴν πρὸς τὸν δημιουργὸν αὐτῆς.

Οἱ κάτοικοι τῆς Αἰωνίας Πόλεως, μηδ' αὐτῶν τῶν φιλελευθέρων ἐξαιρουμένων, τρέφουσι ζωηρὰν συμπάθειαν πρὸς τὸν γεραρὸν ἱεραπόστολον, ὅστις συνεδύασεν ἐν ἁρμονικῷ συμπλέγματι τὴν ἁγιότητα μετὰ τῆς εὐθυμίας.

Τὴν ἀμέριστον ταύτην καὶ γενικὴν συμπάθειαν τρανῶς ἐξεδήλωσαν αἱ πάνδημοι ἐπακολουθήσασαι ἑορταὶ αἵτινες θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ ὁλόκληρον ἑβδομάδα. Πολλοὶ τῶν ἐκλαμπροτάτων Καρδιναλίων, Ἀρχιεπισκόπων, Ἐπισκόπων καὶ διασημοτέρων ῥητόρων ἐπροθυμοποιήθησαν ὅπως συμμεθέξωσι τῶν τελετῶν τούτων, διακονούντων τῶν μαθητῶν τῶν κυριωτέρων τῆς Ῥώμης ἱεροσπουδαστηρίων, ἐν ᾧ οἱ διασημότεροι τῶν μουσικῶν τῆς Ῥώμης ἐν κατανυκτικαῖς μελωδίαις ἔμελπον τὰς ὡραιοτέρας τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνθέσεων.

Οὕτω ἡ Ἐκκλησία πᾶσα, ἅπας ὁ Καθολικὸς κόσμος, αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι συνεισέφερον πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγ. Φιλίππου, δεόμενοι αὐτοῦ ἵνα ἐξακολουθήσῃ σκέπων τὴν Ῥώμην καὶ σύμπασαν τὴν ὑφήλιον.

Καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν, διεξήχθη πεισματώδης ὁ ἐκλογικὸς ἀγών, ὅστις σήμερον λαμβάνει πέρας, μετ' ἀπιστεύτων τῷ ὄντι ἑκατέρωθεν προκλήσεων, ὕβρεων καὶ κατηγοριῶν. Ὄχι μόνον χρῆμα ἀρθονώτερον τοῦ συνήθους ἐδαπανήθη ἰδιωτικὸν καὶ δημόσιον! ἀλλὰ πολλαχοῦ προσέτι καὶ αἷμα ἐμόλυνε τὸ συνταγματικὸν τοῦτο τοῦ λαοῦ δικαίωμα.

Πλεῖστοι ὅσοι ἐξεφωνήθησαν λόγοι ὑπουργῶν καὶ ὑποψηφίων, πλὴν ἐπειδὴ αἱ αὐταὶ ὑποσχέσεις καὶ προγράμματα ἑκάστοτε κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ῥίπτονται εἰς τὸ μέσον, ὁ λαὸς οὐδεμίαν εἰς τούτους ἔδωκε προσοχήν. Πεῖρα τριάκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν ἐδίδαξεν ἡμῖν ὅτι ὑπουργοὶ καὶ βουλευταὶ ὑπισχνοῦνται πάντοτε οὐδέποτε δὲ τηρῶσι τὰς ὑποσχέσεις αὐτῶν.

Αἱ σήμερον διεξαγόμεναι ἐν Ἰταλίᾳ ἐκλογαὶ ὤφειλον νὰ ὦσι καταδικαστικαὶ τῆς κυβερνήσεως, ἐν τούτοις ὁ Κρίσπης θὰ ἐξέλθῃ πλειοψηφῶν. Ἄδηλον ὅμως ἐὰν ἡ πλειοψηφία αὕτη θὰ συγκρατηθῇ ἐπὶ πολύ.

ὁριστικῶς ἐπληροφορήθην, πρόκειται νὰ χειροτονηθῇ τὴν 9 τρ. μ. ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὑπὸ τοῦ Καρδιναλίου Vannutelli, ἔσται δὲ εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν περὶ τὰ τέλη τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μεταξὺ τῶν τόσων ἄλλων κακιῶν ἃς ἐκληρονόμησεν ἡ πατρὶς ἡμῶν ἀπὸ τῆς γηραιᾶς Δύσεως, τελευταίαν χρονολογικῶς κατέχει θέσιν ἡ χίμαιρα τοῦ σοσιαλισμοῦ. Καὶ εἴδομεν ἐν ὀλιγίστῳ χρονικῷ διαστήματι τοὺς πάντοτε τὰ καινὰ ἐπιζητοῦντας Ἕλληνας, τοὺς ἀείποτε τὴν κίνησιν ἐπιθυμοῦντας πολίτας, ἀνοίγοντας τὰς ἀγκάλας, εὔφορον παρέχοντες ἔδαφος εἰς τὸ σπέρμα τοῦ κοινωνισμοῦ. Ἐν τῷ ἀφανεῖ οἱ πρωτοστάται σπερμοφόροι ἐρ-

γασθέντες, κατώρθωσαν νὰ παρέξωσιν ἡμῖν ἐκπληκτικὸν φαινόμενον ὀπαδῶν πολυπληθῶν. Ὁ σοσιαλισμὸς ἐν Ἑλλάδι τὴν ἑσπέραν τῆς 16 Ἀπριλίου, καθ' ἣν στιγμὴν πάλλοντα τὰ Ἑλληνικὰ στήθη ἀνέμενον τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, οὗτος ἀνεμέτρα τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. Ἐξ χιλιάδες καὶ ἐννενήκοντα ὀκτὼ Ἕλληνες πολῖται ἔχοντες δικαίωμα ψήφου ἐν Ἀττικῇ μόνον καὶ Πάτραις, ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κέντρου Πλάτωνος Δρακούλη, καὶ διὰ τῆς λευκῆς αὐτῶν ψήφου, ὡμολόγησαν τὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσίν των πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ σοσιαλισμοῦ. Φρίττει τις ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, πλὴν πρὸ τοῦ ἀναμφιρρήστου τούτου γεγονότος ὀφείλει νὰ ἄρῃ τὰς χεῖρας εὐχόμενος εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα κρεῖσσον τὸ μέλλον, ἐξέγερσιν ἐκ τοῦ ληθάργου αὐτῆς, στιβαρὰν τὴν χεῖρα ὅπως μὴ κατόπιν καὶ αὕτη εὑρεθῇ πρὸ τοῦ κοινωνικοῦ τούτου ζητήματος τοῦ συνταράσσοντος καὶ σκοτίζοντος τὰς διαυγεστέρας τῶν διανοιῶν καὶ τὰς κραταιοτέρας τῶν Κυβερνήσεων. Οἱ Ἕλληνες οἱ φύσει σφοδροὶ ἐν ταῖς ἰδέαις καὶ φρονήμασιν αὐτῶν, οἱ θερμοὶ πάσης ἰδέας ἀπόστολοι, οἱ πᾶσαν ἰδέαν ἐκ τῆς Δύσεως προερχομένην μετὰ κύρους ἐγκολπούμενοι, οἱ Ἕλληνες οἱ ἀτυχήσαντες, οὐδόλως παράδοξον νὰ ἐμφθῶσι καὶ οὗτοι ἀφθόνως ἐν τῇ παραζάλῃ τῶν νέων τούτων θεωριῶν, ἐν τῇ οὐτοπίᾳ τῆς εὐτυχίας, ἐν τῇ χιμαίρᾳ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σοσιαλιστικοῦ συστήματος, παριστάμενοι οὕτω θεαταὶ κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως ὑποβοσκούσης τὴν εἰρήνην τοῦ τόπου ἡμῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς ἓν τῶν σπουδαιοτάτων ὀφείλει νὰ ἐπισύρῃ ἀμέριστον τὴν κοινὴν προσοχήν, ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ τὸν δάκτυλον τῆς κυβερνήσεως ὅπως μὴ ἐξ ἀδιαφορίας ἢ μᾶλλον ἐξ ἀπειρίας, ὡς ἐκ τοῦ νέου τοῦ πράγματος δι' ἡμᾶς, καταστῶμεν ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ καὶ πρωταίτιοι τῆς σήμερον μὲν ἐν τῷ ἀφανεῖ καὶ ἀθορύβως, αὔριον δὲ ἐν τῷ φανερῷ ἐπισήμως καὶ προκλητικῶς ἐργαζομένης ἑταιρίας τῶν Σοσιαλιστῶν ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν ἀρχῶν αὐτῶν. Ἐπὶ τούτου θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Ἤδη ὅτε εὐλόγως ἡ κοινωνία ἤρξατο μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦσα τὴν καθόλου πορείαν τῶν παρ' ἡμῖν σωματείων, ὧν ἡ ἐργασία εὐτυχῶς ἀπό τινος προσέλαβε σοβαρώτερον χαρακτῆρα, ἀποβλέποντες καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἐπωφελῆ αὐτῶν δρᾶσιν, μετ' εὐχαριστήσεως ἀναλαμβάνομεν κατὰ τὰς ἑκάστοτε κυριωτέρας συνελεύσεις καὶ ἑορτὰς τῶν διαφόρων Συλλόγων καὶ Ἑταιριῶν τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς ἀξιολόγου «*Ἁρμονίας*» ἵνα ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομίᾳ καὶ ἀκριβείᾳ καθιστῶμεν ἐνημέρους τοὺς φίλους ἀναγνώστας περὶ τῆς ἐν γένει κινήσεως αὐτῶν.

* * *

Τῆς ὑποσχέσεως ταύτης ποιούμενοι ἀπὸ σήμερον ἔναρξιν ἀναφέρομεν χρονογραφικῶς ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἔτους ὁ ἐνταῦθα οἰκογενειακὸς σύνδεσμος «*Εὐτέρπη*» ἐξέδραμε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν ἐξοχικὴν τοποθεσίαν Γαλάτσι, ἔνθα ὑπὸ τοὺς ἐναρμονίους ἤχους τῆς μουσικῆς καὶ τὴν δροσερὰν ἀγροτικὴν αὔραν παρέμεινε μέχρι νυκτὸς ἐν πλήρει εὐθυμίᾳ καὶ συμπνοίᾳ τῶν ἀποτελούντων αὐτὸν μελῶν.

* * *

Ἡ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς Ἐλευσῖνα ἐκδρομὴ τοῦ «*Ὁμίλου τῶν Φιλοτέχνων*» πληρέστατα ἐπέτυχε. Παρηκολούθησαν αὐτὴν περὶ τοὺς 150, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλεῖσται λόγιαι κυρίαι καὶ δεσποινίδες.

Ἐκεῖ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιολογικῶν μνημείων, ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν εἰδημόνων αἱ δέουσαι ἐξηγήσεις περὶ τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ φυλασσομένων ἀρχαιοτήτων. Ἡ δεσποινὶς Σεβαστὴ Καλλισπέρη, παρακληθεῖσα ὑπὸ πολλῶν, ἀνέπτυξε λεπτομερῶς καὶ μετ' ἐμβριθείας τὰ περὶ τῆς θεᾶς Δήμητρος καὶ τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων. Μετ' αὐτὴν προσέθεσεν ὀλίγα τινὰ ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σ. Βάλβης περὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, μεθ' ὃ ὁ κ. Τ. Ἀμπελᾶς εὐχαριστήσας πρῶτον ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τοὺς ὁμιλήσαντας, ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς εὐθυμίας, εἰπὼν ὅτι ἡ τράπεζα ἀναμένει «ἵνα φάγωμεν, πίωμεν καὶ εὐφρανθῶμεν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.»

---

7 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΗΣ "ΑΡΜΟΝΙΑΣ" 7

SILVIO PELLICO

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΜΟΥ

Κατὰ καλήν μου τύχην μὲ ὡδήγησαν εἰς ἕτερον δωμάτιον. Ἐν ᾧ δὲ ὤφειλον νὰ εἶμαι εὐχαριστημένος ἐκ τούτου, ἐν τούτοις οὐχὶ ἄνευ θλίψεως ἀνεμνήσθην τῆς Μαγδαληνῆς. Οἷα ἀδυναμία! νὰ συμπαθῶ πάντοτε πρός τι, ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου. Ἐξεχόμενος τοῦ ἀθλίου ἐκείνου δωματίου ἔστρεψα τὸ βλέμμα πρὸς τὸ τεῖχος ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοσάκις εἶχον στηριχθῇ, ἐν ᾧ ἴσως σπιθαμὴν τινα μακρότερον ἐπὶ τοῦ ἄλλου μέρους ἐπηκούμβει ἡ δυστυχὴς ἀκαρτωλή. Ἐπεθύμουν νὰ ἀκούσω ἅπαξ ἔτι τοὺς δύο πλήρεις πάθους στίχους ἐκείνους:

Chi rende alla meschina
Sa sua felicità? (¹)

πλὴν ματαία ἐπιθυμία! Ἰδοὺ εἰς ἐπὶ πλέον ἀποχωρισμὸς κατὰ τὸν ἀτυχῆ βίον μου. Δὲν θὰ ὁμιλήσω ἐπὶ πλέον, ἵνα μὴ καταστῶ γελοῖος, ἀλλ' ὅμως θὰ ἀπέκρυπτον τὴν ἀλλήθειαν ἐὰν δὲν ὡμολόγουν ὅτι ἤμην μελαγχολικὸς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Ἀναχωρῶν ἀπεχαιρέτισα δύο τῶν παραπλεύρως μου κατοικούντων κλεπτῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ παραθύρου. Ὁ ἀρχηγός των δὲν ἦτο παρών, εἰδοποιηθεὶς ὅμως παρ' αὐτῶν ἔδραμεν ἐκεῖ, καὶ μ' ἐχαιρέτισε καὶ αὐτός. Ἤρχισε δὲ νὰ ᾄδῃ τοὺς στίχους: Chi rende alla meschina... Ἤθελε νὰ μὲ περιπαίξῃ; Στοιχηματίζω ὅτι ἐὰν ἀπηύθυνον τὴν ἐρώτησιν ταύτην εἰς πεντήκοντα, οἱ τεσσαράκοντα καὶ ἐννέα θὰ μοὶ ἔλεγον «Ναί». Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν πλειοψηφίαν ταύτην, κλίνω νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ κλέπτης ἐκεῖνος ἤθελε νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ. Ἐγὼ τοὐλάχιστον οὕτω τὸ ἐνόμιστα καὶ ἠυχαρίστησα αὐτόν· οὗτος δὲ ἐξάγων τὴν χεῖρα ἀνὰ μέσον τῶν σιδηρῶν κιγκλίδων τοῦ παραθύρου, μ' ἐχαιρέτα μέχρις οὗ ἔστρεψα τὴν κλίμακα ὅπως κατέλθω.

Ὅτε εὑρέθην ἐπὶ τοῦ διαδρόμου ἡ καρδία μου ἐσκίρτησεν ἐκ χαρᾶς. Ὁ μικρός μου κωφάλαλος ἦτο ἐκεῖ ὑπὸ τὴν στοάν. Μὲ εἶδε, μὲ ἀνεγνώρισε καὶ ἠθέλησε νὰ δράμῃ εἰς ὑπάντησίν μου. Ἡ σύζυγος τοῦ φύλακος — τίς γνωρίζει διατί — τὸν συνέλαβεν ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ καὶ τὸν ἔκλεισεν εἰς τὸ δωμάτιον. Ἐλυπήθην διότι δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν ἀσπασθῶ, ἀλλὰ τὰ πηδήματα τὰ ὁποῖα ἔκαμε σκοπῶν νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, μὲ συνεκίνησαν βαθέως. Ὦ! πόσον εἶναι ἡδύ, τὸ ν' ἀγαπᾶται τις.

Ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ὑπῆρξεν ἡμέρα ὑψίστων συγκινήσεων. Δὲν εἶχον κάμῃ δύο εἰσέτι βήματα καὶ εὑρέθην κάτωθι τοῦ δωματίου ἐν τῷ ὁποίῳ ἦτο κεκλεισμένος ὁ Τζώγια. «Καλὴν ἡμέρα Μέλχιωρ» τῷ εἶπον διερχόμενος. Ἤγειρε τὴν κεφαλήν, καὶ πηδῶν πρὸς τὸ παράθυρον ἐκραύγασε «Καλὴν ἡμέραν, Σίλβιο!» —

Ἀχ! δὲν μοὶ ἐπετράπη νὰ σταθῶ μίαν στιγμήν. Ἔστρεψα κάτω τῆς στοᾶς, ἀνῆλθον κλίμακά τινα καὶ εὑρέθην ἄνωθεν τοῦ δωματίου τοῦ Τζώγια.

ΚΕΦ. XVIII

Ἀφ' οὗ ἔφερον τὴν κλίνην μου, καὶ ἀφέθην μόνος παρὰ τῶν φυλάκων, πρώτη φροντὶς ὑπῆξε νὰ ἐπισκεφθῶ τοὺς τοίχους. Ὑπῆρχον ἐπιγραφαί τινες, ἄλλαι μὲν διὰ μολύβδου, ἄλλαι δὲ δι' ἄνθρακος καὶ ἄλλαι δι' αἰχμηροῦ τινος ἐργαλείου. Μεταξὺ τούτων εὗρον καὶ δύο χαριεστάτους Γαλλικοὺς στίχους, λυπούμενος διότι δὲν τοὺς ἀπεστήθισα, κάτωθι δὲ τὴν ὑπογραφὴν ὁ Δοὺξ τῆς Νορμανδίας. Ἤρχισα νὰ ᾄδω αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ τόνου τῆς δυστυχοῦς μου Μαγδαληνῆς· ἀλλ' αἴφνης ἰδοὺ φωνή τις πλησιεστάτη ἥτις ἄρχεται νὰ ψάλλῃ αὐτοὺς δι' ἄλλου τινος τόνου. Μόλις ἐτελείωσε «Εὖγε» ἀνέκραξα. Μὲ ἐχαιρέτισε τότε εὐγενῶς, καὶ μὲ ἠρώτησεν ἐὰν ἤμην Γάλλος.

—Ὄχι, εἶμαι Ἰταλλὸς καὶ ὀνομάζομαι Σίλβιο Πέλλικο.

—Ὁ Συγγραφεὺς τῆς **Φραγκίσκης ἐκ Ριμίνων.**

—Ἀκριβῶς.

Κατόπιν τῶν συνήθων φιλοφρονήσεων καὶ ἀφ' οὗ ἔμαθε διὰ ποίαν αἰτίαν ηὑρισκόμην εἰς τὰς φυλακάς, μὲ ἠρώτησεν εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἰταλίας εἶχον γεννηθῇ.

(¹) Τίς θ' ἀποδώσῃ εἰς τὴν δύστηνον τὴν εὐτυχίαν της;

Μετὰ τὸν θούριον τοῦ κ. προέδρου, ἐνθουσιασθέντες ἐκαθέσθημεν ἐν σπουδῇ περὶ τὴν τράπεζαν. Ὁ πρὸ τοῦ ξενοδοχείου χῶρος ὑπὸ τὴν σκιὰν καὶ τὸν θροῦν τῶν δένδρων ἐπληρώθη θορύβου, τὴν μελέτην τῶν ἐρειπίων καὶ τὰς ἀναμνήσεις τῆς ἀρχαιότητος διεδέχθη διαχυτικὴ εὐθυμία καὶ φαιδρότης, προπόσεις δ' ἠγέρθησαν πανταχόθεν εὐφυεῖς, ἐπίκαιροι καὶ διασκεδαστικώταται, πρωταγωνιστοῦντος τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Δημ. Καλογεροπούλου ὅστις κατὰ τὴν κοινὴν πάντων ὁμολογίαν κατέστη πλέον ὁ ἀνεξάντλητος ῥήτωρ παντὸς φιλολογικοῦ σωματείου.

Τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησεν ὑπὸ τὴν σκιάδα χορὸς εὐρωπαϊκὸς καὶ ἑλληνικὸς εἰς ὃν ἔλαβον ἰδιαιτέρως μέρος Ἐλευσίνιαι κόραι, μετ' αὐτὸν δὲ κατὰ παράκλησιν τοῦ προέδρου κ. Ἀμπελᾶ, μετέβησαν πάντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ χωρίου ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ νεογεννήτου θυγατρίου αὐτοῦ.

Ἡ ἀπέριττος ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Γεωργίου μὲ τὸ ἀδιακόσμητον λευκὸν ἐσωτερικόν, τὰς ὀλίγας αὐτῆς ἁγιογραφίας καταλαμβάνεται ἐξ ἐφόδου ὑπὸ τῶν ἐκδρομέων. Ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ ἐπὶ τῆς μικρᾶς τὴν ὁποίαν φέρει εἰς χεῖρας του ὁ τέως βουλευτὴς καὶ νῦν δημοφιλὴς κουμπάρος κ. Γ. Κ. Ρῶμας, ἐνῷ ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἡκιστα μελῳδικὴν φωνὴν τῶν δύο ἱερέων οἱ πλησιέστεροι ψάλλουσι διὰ τετραφωνίας τὸ «Κύριε ἐλέησον» καὶ τὸ «Ἀμήν.»

Ἡ βάπτισις ἀπετέλεσεν ἓν τῶν ὡραιοτέρων ἐπεισοδίων τῆς ἐκδρομῆς. Εἰς δημοσιογράφος ἀναγινώσκει ὡς κοινοβουλευτικὴν ἀγόρευσιν τὸν Ἀπόστολον. Ἡ νεοφώτιστος ὠνομάσθη Ἰουλία καὶ κατὰ πρότασιν ἁπάντων τῶν παραστάντων φιλοτέχνων ἐδόθη αὐτῇ καὶ τὸ ὄνομα τῆς Δήμητρος, βυθισθεῖσα δὲ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ εἶτα μυρουμένη ἠμιλλᾶτο πρὸς τοὺς αὐτοσχεδίους ψάλτας μὲ τὴν ἰδικήν της φωνήν.

Πλῆθος μικρῶν χωρικῶν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ὁρμᾷ ἵν' ἁρπάσῃ τὰ νικέλινα κέρματα, ἅτινα ὁ ἐκ τῆς μυροβόλου Ζακύνθου ἀνάδοχος ῥίπτει ἀπὸ τῆς θύρας. Ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος τούτου ὑπῆρξεν ἡ συνεχὴς ἐπαιτεία πενταρῶν καὶ ἀπὸ τοὺς θεατὰς καὶ μὴ ἀναδόχους, ἐγὼ δὲ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς φορολογικῆς ταύτης διαθέσεως προσεπάθουν νὰ πείσω πάντας καὶ πάσας, γνωστούς τε καὶ ἀγνώστους, ὅτι τὸ βάπτισμα τῆς Ἰουλίας - Δήμητρος ἐθεώρουν ὡς μυστήριον . . . Ἐλευσίνιον!

Ὁ ἑσπερινὸς ἡμῶν περίπατος κατέληξεν εἰς τὴν ἱστορικὴν παραλίαν ἔνθα εἰς δικηγόρος, ποιητὴς καὶ συνάδελφος ἀπήγγειλε ποίημα ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐλευσὶς-Σαλαμίς. Μετὰ δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου στρέψαντες τὸ βῆμα πρὸς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἐπέβημεν τῆς ἀμαξοστοιχίας καὶ ἀνεχωρήσαμεν διὰ τὰς κλεινὰς ἡμῶν Ἀθήνας, ἐνθουσιώδεις ἐκ τῶν ὡραίων τῆς ἐκδρομῆς ἐντυπώσεων.

*
* *

Θεωρῶ περιττὸν ὅπως παραστήσω καὶ ἀναπτύξω τὸ χρήσιμον ἔργον τῶν Συλλόγων, εἰς οὓς κυρίως ὀφείλεται τὸ ἐν Εὐρώπῃ παρὰ τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἐπικρατοῦν φιλοπρόοδον πνεῦμα, τὸ εἰς πᾶσαν περίστασιν περιφανῶς διατρανούμενον καὶ ὅπερ ἐσχάτως λίαν ἀξιεπαίνως ἐνεκολπώθησαν τὰ σοβαρώτερα τῶν παρ' ἡμῖν σωματείων ἐν οἷς καὶ ὁ ἐνταῦθα ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἄριστα λειτουργῶν Σύλλογος τῆς «Ὁμονοίας» οὗτινος ἄπασαι αἱ μέχρι τοῦδε ἑορταί, ὑπὸ οἰκογενειακὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἔποψιν μετ' ἐξαιρέτου ἐπιτυχίας διεξαχθεῖσαι, τιμῶσιν ὁμολογουμένως τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῶν.

Ἐπιφυλάσσομαι προσεχῶς νὰ ἐξάρω τὸν πρακτικὸν σκοπὸν καὶ τ' ἀγαθὰ ἀποτελέματα τῶν σωματείων ἐν γένει, καθόσον ἐν Εὐρώπῃ ταῦτα εἴτε οἰκογενειακόν, ἢ ἐπιστημονικόν, ἢ καλλιτεχνικόν, ἢ φιλανθρωπικὸν εἴτε οἱονδήποτε ἄλλον προορισμὸν ἐπιδιώκοντα, παριστῶσι σπάνιον φαινόμενον ἐπιβλητικῆς δράσεως καὶ συνδέουσιν ἐν ἁρμονίᾳ δι' αἰσθημάτων ἀμοιβαίας φιλίας καὶ ἐκτιμήσεως πάντας τοὺς ἑταίρους, ὁμοφώνως καὶ ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ ἐργαζομένους ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς καὶ εὐοδώσεως τοῦ εὐγενοῦς αὐτῶν σκοποῦ.

Γεωργάκης.

ΝΕΑ ΙΕΡΑ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Ποιοῦμεν γνωστὸν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἐξεδόθη κατ' αὐτάς, ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ τυπογραφείῳ τῆς «Ἑστίας» νέα Κατήχησις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Καθολικῶν, ὑπὸ τοῦ αἰδ. **Δὸν Ἰωάννου Μάμου,** ἣν ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Ἰωσὴφ Ζαφῖνος, ἐνέκρινεν ὡς τὴν μόνην ἐπακριβῶς ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου ὡρίσθη εἰς λεπτὰ 60. Πᾶσα παραγγελία συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον

— Εἰς Πεδεμόντιον, εἶπον, εἶμαι ἐκ τοῦ Σαλούσου.

Καὶ ἐνταῦθα ἕτεραι νέαι φιλοφρονήσεις ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Πεδεμοντείων, ἰδίως δὲ περὶ τῶν ἀνδρείων τοῦ Σαλούσου κατοίκων καὶ ἰδιαίτατα τῶν Βοδόνων.

Αἱ ὀλίγαι ἐκεῖναι λέξεις ἦσαν τόσον λεπταὶ ὥστε ἐδείκνυον ἄνδρα εὐγενῆ καὶ καλῆς ἀνατροφῆς.

— Τώρα μοὶ ἐπιτρέπετε, κύριε, νὰ ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ τίς εἶσθε;

— Πρὸ ὀλίγου ἐψάλλατε μικρόν τι ἆσμα μου.

— Οἱ ὡραῖοι ἐκεῖνοι στίχοι οἵτινες εὑρίσκονται κεχαραγμένοι ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἶναι ἰδικοί σας;

— Μάλιστα, κύριε.

— Εἶσθε λοιπόν . . .

— Ὁ ἀτυχὴς Δοὺξ τῆς Νορμανδίας.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ φύλαξ διερχόμενος κάτωθεν τῶν παραθύρων μας, διέταξε σιγήν.

Ποῖος εἶναι ὁ ἀτυχὴς οὗτος Δοὺξ τῆς Νορμανδίας! ἐσκεπτόμην κατ' ἐμαυτόν. Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ τίτλος τὸν ὁποῖον ἔδιδον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Λουδοβίκου XVI; Ἀλλὰ τὸ δυστυχὲς ἐκεῖνο τέκνον ἀναμφιβόλως ἀπέθανε. — Λοιπόν, ὁ γείτων μου θὰ εἶναι τις ἐκ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐδοκίμασαν ὅπως ἀναζήσωσιν αὐτό.

Μέχρι τοῦδε πολλοὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἦσαν ὁ Λουδοβίκος XVII. καὶ ἀνεκαλύφθησαν ὡς ἀπατεῶνες, πῶς λοιπὸν ἐγὼ ὤφειλον νὰ πιστεύσω καὶ εἰς αὐτόν;

ΚΕΦ. XIX

Καίτοι προσεπάθουν ὅπως μὴ ἐξέλθω τοῦ ὁρίου τῆς ἀμφιβολίας, ἐν τούτοις ἀκατανίκητός τις ἀπιστία ἐβασίλευεν ἐν ἐμοί. Ἀπεφάσισα νὰ μὴ ἀποδείξω τι εἰς τὸν ἀτυχῆ ἐκεῖνον, οἱονδήποτε μῦθον καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ μοὶ διηγηθῇ.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς πάλιν ἤρξατο νὰ ᾄδῃ καὶ ἐπανελάβομεν τὴν ὁμιλίαν.

Εἰς τὴν ἐρώτησίν μου περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, ἀπεκρίθη, ὅτι, πραγματικῶς ἦτο ὁ Λουδοβίκος XVII καὶ ἤρξατο μετὰ πάθους νὰ ὑβρίζῃ τὸν Λοτοδβίκον XVIII θεῖον αὐτοῦ καὶ σφετεριστὴν τοῦ θρόνου καὶ τῶν δικαιωμάτων του.

— Ἀλλὰ τὰ δικαιώματά σας ταῦτα, διατί δὲν ἐξεδικήσατε κατὰ τὴν μεταρρύθμισιν.

— Τότε ἐγὼ εὑρισκόμην θανασίμως ἀσθενὴς ἐν Βολωνίᾳ. Μόλις ἀνέρρωσα ἔδραμον εἰς Παρισίους, παρουσιάσθην πρὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἀλλ' ὅτι πλέον εἶχε γίνῃ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπανορθωθῇ. Ὁ μόνος θεῖος μου δὲν ἠθέλησε νὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ, ἡ ἀδελφή μου ἠνώθη μετ' αὐτοῦ ὅπως καταπνίξῃ τὴν κραυγήν μου. Μόνος ὁ καλὸς πρίγκηψ τοῦ Κονδὲ μὲ ἐδέχθη μετ' ἀνοικτῶν ἀγκαλῶν, ἀλλ' ἡ φιλία του οὐδὲν ἴσχυε. Ἐσπέραν τινὰ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν τῶν Παρισίων ἐπεχείρησαν νὰ μὲ δολοφονήσωσι καὶ μόλις κατώρθωσα νὰ ὑπεκφύγω τῶν χειρῶν των. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπί τινα χρόνον περιεπλανήθην ἐν Νορμανδίᾳ, ἐπέστρεψα εἰς Ἰταλίαν καὶ κατῴκησα εἰς Μοδένην. Ἐκεῖ συνελήφθην καὶ ὡδηγήθην εἰς τὰ ὅρια τοῦ δουκάτου τῆς Μοδένης, παραδοθεὶς εἰς τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν. Πρὸ ὀκτὼ ἤδη μηνῶν εὑρίσκομαι ἐδῶ τεθαμμένος, καὶ ὁ Θεὸς μόνον γνωρίζει πότε θέλω ἐξέλθῃ.

Δὲν ἔδωκα πίστιν εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους του. Ὅτι ὅμως ἦτο ἐκεῖ ὡς ἐντὸς τάφου, οὐδεμία ἀμφιβολία καὶ ὄντως ἐλυπήθην δι' αὐτόν.

Τὸν παρεκάλεσα νὰ μοὶ διηγηθῇ ἐν συνόψει τὸν βίον του. Μοὶ διηγήθη μετὰ πάσης ἀκριβείας ὅλας τὰς λεπτομερείας ἃς ἐγνώριζον περὶ Λουδοβίκου τοῦ XVII. Ὅτι ῥιφθεὶς εἰς τὰς φυλακὰς νύκτα τινὰ ἠλευθερώθη ὑπὸ τοῦ πλήθους. Ἠλίθιόν τι παιδίον, ὀνόματι Μαθοὺρν ἐτέθη ἀντ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἀπέδρα. Ἔξω εἰς τὴν ὁδόν, ἀνέμενε τέθριππος ἅμαξα ἐκ τῶν ἵππων τῆς ὁποίας εἷς ἦτο ξύλινος, ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ ὁποίου ἐκρύβη. Ἔφθασαν αἰσίως μέχρι τοῦ Ρήνου, καὶ ὁ στρατηγός . . . (μοὶ εἶπε τὸ ὄνομα δυστυχῶς ὅμως τὸ ἐλησμόνησα) ὅστις ἔσωσεν αὐτόν, ἐπὶ πολὺ χρόνον τῷ ἐχρησίμευσεν ὡς παιδαγωγὸς καὶ πατήρ. Τὸν ὡδήγησεν ἐκεῖθεν εἰς Ἀμερικήν. Ἐκεῖ ὁ νέος βασιλεὺς ἄνευ βασιλείου, ὑπέστη πολλὰ περιπετείας, ὑπέφερε τὴν πείνην ἐν τῇ ἐρημίᾳ, ὑπηρέτησεν ὡς στρατιώτης, ἔζησε δεδοξασμένος· ἐν ᾧ ἦτο εὐτυχὴς παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῆς Βραζιλίας, συκοφαντηθεὶς ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ. Ἐπέστρεψεν εἰς Εὐρώπην περὶ τὰ τέλη τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Ναπολέοντος. Ἐκλείσθη εἰς τὰς φυλακὰς ἐν Νεαπόλει ὑπὸ τοῦ Ἰωαχεὶμ Μουράτ, καὶ ὅτε πλέον ἦτο ἐλεύθερος νὰ διεκδικήσῃ τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας, κατελήφθη ἐν Βολωνίᾳ ὑπὸ τῆς ἐπαράτου ἐκείνης ἀσθενείας κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ἐστέφθη Λουδοβίκος ὁ XVIII.

[Ἕπεται συνέχεια].

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ			ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ
Ἰούνιος.			**Μάϊος.**
Ἁγίου Εὐγενίου.	1	Σαββ.	20 Τῶν Κεκοιμημένων.
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.	2	Κυριακ.	21 ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.
Ἁγίου Φραγκίσκου Χαρακίολου.	3	Δευτέρ.	22 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.
Ἁγίου Βονιφακίου.	4	Τρίτη	23 Ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ ὁμολογητοῦ.
Ἁγίου Νορβερτίου.	5	Τετάρτ.	24 Ἁγίου Συμεῶνος.
Ἁγίου Αὐγουστίνου ἐκ Καντουαρίου.	6	Πέμπτ.	25 Εὕρεσις τῆς τιμ. κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
Ἁγίου Κουαδράτου.	7	Παρασ.	26 Κάρπου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν 70.
Ἁγίου Ἐπαρμίνου.	8	Σαββ.	27 Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος.
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.	9	Κυριακ.	28 ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρακτικὸν συμπέρασμα, ὑπὸ Πατρέως.
Ὁ ἔξω κόσμος.
Ἡ στυγερὰ δολοφονία τοῦ Ἀββᾶ Παύλου Δὲ Μπρολλί.
Κοινωνικαὶ σημειώσεις.
Τὸ Δένδρον τῶν Ἀναμνήσεων.
Ἡ ἐν τῷ Ζαππείῳ Μεγάρῳ Βιοτεχνικὴ Ἔκθεσις.
Ἡ Γυνὴ Π, ὑπὸ Χρ.
Ἡ «Ἁρμονία» ἐν Πάτραις.
Τὸ Ζάππειον μέγαρον. Εἰκών.
Ἡ «Ἁρμονία» ἐν Ῥώμῃ.
Ὁ Σοσιαλισμὸς ἐν Ἑλλάδι.
Κίνησις καὶ δρᾶσις Ἑλληνικῶν σωματείων, ὑπὸ Γεωργάκη.
Νέα Κατήχησις, ὑπὸ τοῦ αἰδ. Δὸν Ι. Μάμου.
Αἱ φυλακαί μου. Silvio Pellico. Ἐπιφυλλὶς κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.
Ἡμερολόγιον.

DACIANO COLBACHINI E FIGLI

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1745

22 ΒΡΑΒΕΙΑ ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑ

Χυτήριον Κωδώνων
Ἀγαλματίων
Ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν
καὶ κοσμημάτων
Κηροπηγίων
Οἰκιακῶν χαλκίνων
σκευῶν κ. τ. λ.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἐπιδιόρθωσιν διαρραγέντων κωδώνων, κατασκευὴν νέων, καὶ ἀνταλλαγὴν τοιούτων.

Μετριότης ἐν ταῖς τιμαῖς, εὐκολία ἐν ταῖς πληρωμαῖς, ὑπῆρξαν καὶ θὰ εἶναι τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἐργοστασίου.
Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἁρμονίας» εἶναι ἡ μόνη ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ.
Πᾶσα πληροφορία καὶ παραγγελία δέον νὰ ἀπευθύνηται πρὸς αὐτήν.
Ἀποστέλλει ὁδηγίας, διαθέτει ἄνθρωπον ἕτοιμον πρὸς ἀποστολὴν εἰς οἱονδήποτε μέρος πρὸς προφορικὴν συννεννόησιν.

ΝΕΑ ΙΕΡΑ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Ποιοῦμεν γνωστὸν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἐξεδόθη κατ' αὐτάς, ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ τυπογραφείῳ τῆς «Ἑστίας», νέα Κατήχησις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Καθολικῶν, ὑπὸ τοῦ αἰδ. **Δὸν Ἰωάννου Μάμου,** ἣν ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Ἰωσὴφ Ζαφῖνος, ἐνέκρινεν ὡς τὴν μόνην ἐπακριβῶς ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου ὡρίσθη εἰς λεπτὰ 60. Πᾶσα παραγγελία συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἁρμονίας».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΣ
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ ΟΔΟΣ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 5

Ἀποθήκη Φανελλῶν τοῦ ἐν Σύρῳ Ἀτμοκινήτου Ἐργοστασίου **Ἠλία Α. Φουστάνου** καὶ **Σα,** Πανιῶν Σύρου καὶ Δρηλίων Πειραιῶς κλπ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ 1895—852.